



## Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

8 mai 2019\*

„Recurs – Politică economică și monetară – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Articolul 6 alineatul (4) – Regulamentul (UE) nr. 468/2014 – Articolul 70 alineatul (1) – Supravegherea prudencială a instituțiilor de credit – Atribuții conferite Băncii Centrale Europene (BCE) – Mecanismul unic de supraveghere – Exercitarea acestor atribuții de către autoritățile competente naționale – Instituție de credit «mai puțin semnificativă» – «Circumstanțe specifice» care justifică considerarea unei instituții de credit drept «mai puțin semnificativă»”

În cauza C-450/17 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 26 iulie 2017,

**Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank**, cu sediul în Karlsruhe (Germania), reprezentată de A. Glos, de T. Lübbig și de M. Benzing, Rechtsanwälte,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

**Banca Centrală Europeană (BCE)**, reprezentată de E. Koupepidou și de R. Bax, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

pârâtă în primă instanță,

**Comisia Europeană**, reprezentată de W. Mölls și de K.-P. Wojcik, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta (raportoare), vicepreședinta Curții, domnii A. Rosas, L. Bay Larsen și M. Safjan, judecători,

avocat general: domnul G. Hogan,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 5 decembrie 2018,

\* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

### Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (denumită în continuare „Landeskreditbank”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 16 mai 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE (T-122/15, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2017:337), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea Deciziei ECB/SSM/15/1 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 5 ianuarie 2015, adoptată în aplicarea articolului 6 alineatul (4) și a articolului 24 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63) (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

### Cadrul juridic

#### *Regulamentul nr. 1024/2013*

- 2 Potrivit considerentului (55) al Regulamentului nr. 1024/2013:

„Conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a proteja stabilitatea financiară în Uniune și de a face uz de prerogativele sale în domeniul supravegherii în modul cel mai eficace și echilibrat. [...]”

- 3 Articolul 1 primul paragraf din acest regulament prevede:

„Prezentul regulament conferă Băncii Centrale Europene atribuții specifice privind politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, pentru a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar din Uniune și din fiecare stat membru, ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și integritatea pieței interne, pe baza tratamentului egal al instituțiilor de credit în vederea prevenirii arbitrajului de reglementare.”

- 4 Articolul 4 din regulamentul menționat, intitulat „Atribuții conferite BCE”, prevede la alineatul (1):

„În cadrul articolului 6 și în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, BCE deține competența exclusivă să exercite, în scopuri de supraveghere prudențială, următoarele atribuții în legătură cu toate instituțiile de credit cu sediile în statele membre participante:

[...]”

- 5 Articolul 6 din același regulament prevede:

„(1) BCE își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere [(MUS)] compus din BCE și autoritățile naționale competente. BCE este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a MUS.

[...]

(4) În ceea ce privește atribuțiile stabilite la articolul 4, cu excepția alineatului (1) literele (a) și (c), BCE are responsabilitățile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol, iar autoritățile naționale competente au responsabilitățile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în cadrul stabilit la alineatul (7) din prezentul articol și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul

articol, în legătură cu supravegherea următoarelor instituții de credit, societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte sau sucursale, cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante:

- cele care sunt mai puțin semnificative la nivel consolidat, la cel mai înalt nivel de consolidare din statele membre participante, sau individual în cazul specific al sucursalelor cu sediul în state membre participante, care aparțin instituțiilor de credit cu sediul în state membre neparticipante. Caracterul semnificativ se evaluează pe baza următoarelor criterii:
  - (i) dimensiune;
  - (ii) importanța pentru economia Uniunii sau a oricărui stat membru participant;
  - (iii) importanța activităților transfrontaliere.

În legătură cu primul paragraf de mai sus, o instituție de credit sau o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă nu sunt considerate mai puțin semnificative, în afara cazului în care acest lucru este justificat de circumstanțe speciale care urmează a fi specificate în metodologie, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (i) valoarea totală a activelor sale depășește 30 de miliarde de euro;
- (ii) raportul dintre totalul activelor sale și PIB al statului membru participant în care își are sediul depășește 20 %, cu excepția cazului în care valoarea totală a activelor sale nu depășește 5 miliarde de euro;
- (iii) ca urmare a unei notificări din partea autorității naționale competente conform căreia aceasta consideră că o astfel de instituție are o relevanță semnificativă pentru economia internă, BCE ia o decizie de confirmare a caracterului semnificativ ca urmare a unei evaluări cuprinzătoare efectuate de către BCE asupra respectivei instituții de credit, inclusiv o evaluare a bilanțului acesteia.

BCE poate de asemenea, din proprie inițiativă, să considere că o anumită instituție are o relevanță semnificativă în cazul în care are filiale bancare cu sediul în mai mult de un stat membru participant, iar activele sau pasivele sale transfrontaliere reprezintă o parte semnificativă din totalul activelor sau pasivelor sale sub rezerva condițiilor prevăzute de metodologie.

Cele pentru care a fost solicitată sau primită asistență financiară publică din partea [Fondului european de stabilitate financiară (FESF)] sau a [Mecanismului european de stabilitate (MES)] nu vor fi considerate mai puțin semnificative.

În pofida paragrafelor precedente, BCE îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament cu privire la cele mai importante trei instituții de credit din fiecare stat membru participant, cu excepția cazurilor care se justifică prin circumstanțe specifice.

(5) În ceea ce privește instituțiile de credit menționate la alineatul (4) și în condițiile prevăzute la alineatul (7):

[...]

- (b) atunci când este necesar pentru a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere, BCE poate, în orice moment și din inițiativă proprie, după consultarea autorităților naționale competente sau la solicitarea unei autorități naționale competente, să decidă să exercite în mod direct toate competențele relevante în legătură cu una sau mai multe instituții de credit menționate la alineatul (4), inclusiv în cazul în care s-a solicitat sau s-a beneficiat indirect de asistență financiară din partea EFSF sau MES;

[...]

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5) din prezentul articol, autoritățile naționale competente exercită și sunt responsabile de atribuțiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (d)-(g) și (i) și de adoptarea tuturor deciziilor relevante în materie de supraveghere, în legătură cu instituțiile de credit menționate la alineatul (4) primul paragraf din prezentul articol, în cadrul și conform procedurilor prevăzute la alineatul (7) din prezentul articol.

[...]

Autoritățile naționale competente raportează către BCE în mod periodic cu privire la îndeplinirea activităților desfășurate în temeiul prezentului articol.

(7) În consultare cu autoritățile naționale competente și pe baza unei propuneri din partea Consiliului de supraveghere, BCE adoptă și publică cadrul de organizare a modalităților practice de punere în aplicare a prezentului articol. [...]

(8) Ori de câte ori BCE este asistată de autoritățile naționale competente sau autoritățile naționale desemnate în scopul exercitării atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, BCE și autoritățile naționale competente se conformează dispozițiilor din actele relevante ale Uniunii, în legătură cu alocarea responsabilităților și cu cooperarea dintre autoritățile competente din diverse state membre.”

6 Articolul 24 din Regulamentul nr. 1024/2013 prevede:

„(1) BCE instituie un comitet administrativ de control pentru efectuarea controlului administrativ intern al deciziilor luate de BCE în exercitarea prerogativelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în urma transmiterii unei cereri de control în conformitate cu alineatul (5). Sfera de aplicare a controlului administrativ intern se referă la conformitatea procedurală și de fond a acestor decizii cu prezentul regulament.

[...]

(5) Orice persoană fizică sau juridică poate solicita, în cazurile menționate la alineatul (1), controlul unei decizii luate de BCE în temeiul prezentului regulament care vizează persoana respectivă sau care o privește în mod direct și individual. O cerere de control formulată împotriva unei decizii a Consiliului guvernatorilor menționată la alineatul (7) nu este admisibilă.

(6) Orice cerere de control, care include motivele formulării sale, se depune în scris la BCE în termen de o lună de la data notificării deciziei persoanei care solicită controlul sau, în absența acesteia, de la data la care persoana ia cunoștință de decizia respectivă, după caz.

(7) După ce se pronunță asupra admisibilității controlului, comitetul administrativ de control formulează un aviz într-un termen care să corespundă caracterului mai mult sau mai puțin urgent al chestiunii, dar nu mai târziu de două luni de la primirea cererii și îl transmite Consiliului de supraveghere în vederea pregătirii unui nou proiect de decizie. Consiliul de supraveghere ia în considerare avizul comitetului administrativ de control și transmite imediat Consiliului guvernatorilor un nou proiect de decizie. Noul proiect de decizie fie abrogă decizia inițială, fie o înlocuiește cu o decizie cu un conținut identic, fie o înlocuiește cu o decizie modificată. Noul proiect de decizie este considerat ca fiind adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor ridică obiecții în termen de zece zile lucrătoare.

[...]

(9) Avizul comitetului administrativ de control, noul proiect de decizie înaintat de Consiliul de supraveghere și decizia adoptată de Consiliul guvernatorilor în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie motivate și notificate părților.

(10) BCE adoptă o decizie de stabilire a normelor de funcționare a comitetului administrativ de control.

[...]”

### **Regulamentul (UE) nr. 468/2014**

- 7 Considerentul (9) al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (JO 2014, L 141, p. 1) enunță:

„[...] [P]rezentul regulament dezvoltă și detaliază procedurile de cooperare prevăzute în Regulamentul privind MUS între BCE și ANC în cadrul MUS, precum și, după caz, cu autoritățile naționale desemnate, asigurând astfel funcționarea eficace și coerentă a MUS.”

- 8 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din acest regulament:

„Prezentul regulament prevede reguli cu privire la următoarele aspecte:

- (a) cadrul prevăzut la articolul 6 alineatul (7) din [Regulamentul nr. 1024/2013], și anume un cadru de organizare a modalităților practice de punere în aplicare a articolului 6 din [Regulamentul nr. 1024/2013] cu privire la cooperarea în cadrul MUS, incluzând:
- (i) metodologia specifică pentru a evalua și verifica dacă o entitate supravegheată este clasificată drept semnificativă sau mai puțin semnificativă în temeiul criteriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din [Regulamentul nr. 1024/2013], precum și modalitățile generate de această evaluare;

[...]

[...]”

- 9 Articolul 70 din regulamentul menționat, intitulat „Circumstanțe specifice care conduc la clasificarea ca mai puțin semnificativă a unei entități supravegheate semnificative”, prevede:

„(1) Circumstanțe specifice, astfel cum sunt prevăzute la articolul 6 alineatul (4) al doilea și al cincilea paragraf din [Regulamentul nr. 1024/2013] (denumite în continuare «circumstanțe specifice»), există atunci când circumstanțe specifice și de fapt fac să fie nepotrivită clasificarea ca semnificativă a entității supravegheate, având în vedere obiectivele și principiile [Regulamentului nr. 1024/2013] și, în special, nevoia de a asigura aplicarea consecventă a standardelor înalte de supraveghere.

(2) Termenul «circumstanțe specifice» se interpretează în mod strict.”

- 10 Articolul 71 din Regulamentul nr. 468/2014, intitulat „Evaluarea existenței circumstanțelor specifice”, are următorul cuprins:

„(1) Existența circumstanțelor specifice care justifică clasificarea ca mai puțin semnificativă a ceea ce altfel ar fi o entitate supravegheată semnificativă se stabilește de la caz la caz și în mod specific pentru entitatea supravegheată sau grupul supravegheat în cauză, dar nu pentru categorii de entități supravegheate.

[...]”

#### ***Decizia 2014/360/UE***

- 11 Decizia 2014/360/UE a Băncii Centrale Europene din 14 aprilie 2014 privind instituirea unui comitet administrativ de control și normele de funcționare ale acestuia (JO 2014, L 175, p. 47) a instituit comitetul administrativ de control prevăzut la articolul 24 din Regulamentul nr. 1024/2013.

- 12 Articolul 7 alineatul (1) din această decizie prevede:

„Orice persoană fizică sau juridică căreia i se adresează o decizie a BCE în temeiul [Regulamentului nr. 1024/2013] sau pe care această decizie o privește în mod direct și individual, care dorește să ceară un control administrativ intern [...], procedează în acest sens prin depunerea unei note scrise de control la secretar, identificând decizia contestată. Nota de control este transmisă într-una din limbile oficiale ale Uniunii.”

- 13 Articolul 16 din decizia menționată prevede:

„(1) Comitetul administrativ, într-un termen care să corespundă caracterului mai mult sau mai puțin urgent al chestiunii, dar nu mai târziu de două luni de la primirea notei de control, adoptă un aviz privind controlul.

(2) Avizul propune ca decizia inițială să fie abrogată, înlocuită cu o decizie cu conținut identic sau înlocuită cu una modificată. În acest din urmă caz, avizul conține propuneri privind modificările necesare.

[...]”

- 14 Articolul 18 din aceeași decizie prevede:

„Avizul comitetului administrativ, noul proiect de decizie transmis de Consiliul de supraveghere și noua decizie adoptată de Consiliul guvernatorilor sunt notificate părților de către secretarul Consiliului guvernatorilor, inclusiv motivarea relevantă.”

#### **Situația de fapt aflată la originea litigiului**

- 15 Ladenskreditbank este o persoană juridică de drept public înființată prin lege, al cărei capital social este deținut exclusiv de landul Baden-Württemberg (Germania).

- 16 La 25 iunie 2014, BCE a informat Ladenskreditbank în esență că, având în vedere caracterul său semnificativ, se presupunea că aceasta intra în supravegherea sa exclusivă, mai degrabă, decât în supravegherea partajată a MUS, în aplicarea articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013, și a invitat-o să își prezinte observațiile.



- 17 La 10 iulie 2014, Landeskreditbank a contestat această analiză, invocând printre altele existența unor circumstanțe specifice în sensul acestei dispoziții, precum și al articolelor 70 și 71 din Regulamentul nr. 468/2014.
- 18 La 1 septembrie 2014, BCE a adoptat o decizie prin care califica Landeskreditbank drept „entitate semnificativă” în sensul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013.
- 19 La 6 octombrie 2014, Landeskreditbank a solicitat reexaminarea acestei decizii în temeiul articolului 24 alineatele (1), (5) și (6) din Regulamentul nr. 1024/2013 coroborat cu articolul 7 din Decizia 2014/360. La 23 octombrie 2014, a avut loc o audiere în fața comitetului administrativ de control.
- 20 La 20 noiembrie 2014, comitetul administrativ de control a întocmit un aviz prin care stabilea legalitatea deciziei adoptate de BCE la 1 septembrie 2014.
- 21 Prin decizia în litigiu, BCE, la 5 ianuarie 2015, a abrogat și a înlocuit această decizie, menținând totodată calificarea Landeskreditbank drept „entitate semnificativă”. BCE a subliniat în esență următoarele:
- calificarea Landeskreditbank drept „entitate semnificativă” nu era în contradicție cu obiectivele Regulamentului nr. 1024/2013;
  - profilul de risc al unei entități nu era o chestiune relevantă la momentul calificării sale, iar articolul 70 din Regulamentul nr. 468/2014 nu putea fi interpretat ca incluzând criterii care nu își aveau temeiul în Regulamentul nr. 1024/2013;
  - chiar presupunând că estima că în cazul Landeskreditbank existau circumstanțe specifice, trebuia să verifice și dacă astfel de circumstanțe justificau reclasificarea Landeskreditbank drept entitate „mai puțin semnificativă”;
  - în aplicarea articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 468/2014, noțiunea de „circumstanțe specifice” trebuia să facă obiectul unei interpretări restrictive și, prin urmare, o entitate putea fi reclasificată din „semnificativă” în „mai puțin semnificativă” doar atunci când supravegherea directă din partea BCE era inadecvată;
  - luarea în considerare a principiului proporționalității în scopul interpretării nu îi poate impune să verifice dacă aplicarea criteriilor articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013 în privința unei entități avea un caracter proporțional, iar examinarea caracterului „nepotrivit” al calificării unei entități drept „semnificativă” nu echivala cu o astfel de examinare a proporționalității;
  - caracterul adecvat al cadrelor naționale de supraveghere și capacitatea acestora de a aplica standarde de supraveghere ridicate nu permiteau să se stabilească caracterul inadecvat al exercitării unei supravegheri prudențiale directe de către BCE, din moment ce Regulamentul nr. 1024/2013 nu condiționa această supraveghere de dovedirea caracterului inadecvat al cadrelor de supraveghere naționale sau al standardelor naționale de supraveghere.

### **Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată**

- 22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 martie 2015, Landeskreditbank a introdus o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu.

- 23 În susținerea acțiunii formulate, Landeskreditbank prezenta cinci motive, întemeiate în esență, primul, pe încălcarea articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013 și a articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014 în alegerea criteriilor aplicate de BCE, al doilea, pe existența unor erori vădite de apreciere a faptelor, al treilea, pe încălcarea obligației de motivare, al patrulea, pe un abuz de putere săvârșit de BCE ca urmare a neexercitării puterii sale de apreciere și al cincilea, pe încălcarea obligației care îi revenea BCE de a lua în considerare ansamblul circumstanțelor relevante din speță.
- 24 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Landeskreditbank.

### **Concluziile părților**

- 25 Prin recursul formulat, Landeskreditbank solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
  - anularea deciziei în litigiu și dispunerea menținerii efectelor aferente înlocuirii deciziei BCE din 1 septembrie 2014;
  - cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și
  - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.
- 26 BCE solicită Curții:
- respingerea recursului și
  - obligarea Landeskreditbank la plata cheltuielilor de judecată.
- 27 Comisia Europeană solicită Curții:
- respingerea recursului și
  - obligarea Landeskreditbank la plata cheltuielilor de judecată.

### **Cu privire la recurs**

- 28 În susținerea recursului, Landeskreditbank invocă trei motive.

#### ***Cu privire la primul motiv***

- 29 Prin intermediul primului motiv formulat, Landeskreditbank invocă încălcarea dreptului Uniunii în cadrul interpretării și al aplicării articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014.
- 30 Acest motiv cuprinde trei aspecte.



*Cu privire la primul aspect al primului motiv*

*– Argumentația părților*

- 31 Prin intermediul primului aspect al primului motiv formulat, Landeskreditbank susține în esență că Tribunalul a interpretat în mod eronat noțiunea de „circumstanțe specifice”, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014, și că în special în mod eronat acesta nu a interpretat dispozițiile menționate în conformitate cu principiul proporționalității.
- 32 Potrivit Landeskreditbank, Regulamentul nr. 1024/2013 a transferat BCE o competență exclusivă în materia supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit numai în ceea ce privește instituțiile semnificative, autoritățile naționale rămânând competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor mai puțin semnificative.
- 33 În această privință, Landeskreditbank apreciază că, în temeiul principiului proporționalității, Tribunalul ar fi trebuit să interpreteze articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și articolul 70 din Regulamentul nr. 468/2014 în sensul că calificarea unei entități ca fiind „mai puțin semnificativă” trebuie reținută atunci când, având în vedere circumstanțele de fapt specifice legate de situația din speță, rezultă că o supraveghere prudențială directă a acestei entități de către autoritățile naționale competente permite realizarea obiectivelor Regulamentului nr. 1024/2013 cel puțin la fel de bine ca o supraveghere prudențială directă de către BCE.
- 34 Pe de altă parte, Landeskreditbank reproșează Tribunalului că a încălcat principiul de interpretare *ut res magis valeat quam pereat* și interdicția de a solicita o *probatio diabolica*, în măsura în care interpretarea reținută de Tribunal pentru noțiunea de „circumstanțe specifice”, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014, privează aceste dispoziții de efectul lor util, făcând imposibilă dovada existenței unor asemenea circumstanțe.
- 35 BCE și Comisia contestă argumentația Landeskreditbank.

*– Aprecierea Curții*

- 36 Astfel cum a arătat în mod întemeiat Tribunalul la punctul 64 din hotărârea atacată, interpretarea de către Tribunal a textelor referitoare la competența conferită BCE de Consiliu în materie de supraveghere prudențială nu poate fi infirmată de argumentația reclamantei care se bazează pe ipoteza menținerii în beneficiul autorităților naționale, în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013, a unei competențe în scopul exercitării atribuțiilor enumerate la articolul 4 alineatul (1) literele (b) și (d)-(i) din acest regulament, în privința entităților calificate drept „mai puțin semnificative”.
- 37 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, sfera competenței BCE în materia supravegherii prudențiale directe a instituțiilor de credit, trebuie amintit că articolul 4 din Regulamentul nr. 1024/2013, intitulat „Atribuții conferite BCE”, prevede la alineatul (1) că, în cadrul articolului 6 din acest regulament, BCE „deține competența exclusivă” să exercite, în scopuri de supraveghere prudențială, atribuțiile enumerate la articolul 4 alineatul (1) în legătură cu „toate” instituțiile de credit cu sediul în statele membre participante, fără a face distincție între instituții semnificative și instituții mai puțin semnificative.
- 38 Astfel, din modul de redactare a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1024/2013 rezultă că BCE dispune de o competență exclusivă pentru a exercita atribuțiile prevăzute în cadrul acestei dispoziții cu privire la toate aceste instituții.

- 39 Este adevărat că, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE își îndeplinește atribuțiile în cadrul MUS, compus din ea însăși și din autoritățile naționale competente, și asigură funcționarea eficace și coerentă a acestuia.
- 40 În acest context, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1024/2013, autoritățile naționale competente exercită și sunt responsabile de atribuțiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (d)-(g) și (i) din acest regulament și de adoptarea tuturor deciziilor relevante în materie de supraveghere, în legătură cu instituțiile de credit menționate la respectivul articol 6 alineatul (4) primul paragraf, adică cele care, în conformitate cu criteriile prevăzute în cadrul acestei din urmă dispoziții, sunt „mai puțin semnificative”.
- 41 Autoritățile naționale competente asistă astfel BCE în îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin Regulamentul nr. 1024/2013, printr-o punere în aplicare descentralizată a unora dintre aceste atribuții în privința instituțiilor de credit mai puțin semnificative, în sensul articolului 6 alineatul (4) primul paragraf din acest regulament.
- 42 Potrivit considerentului (9) al Regulamentului nr. 468/2014, acesta dezvoltă și detaliază procedurile de cooperare prevăzute de Regulamentul nr. 1024/2013 între BCE și autoritățile naționale competente în cadrul MUS, asigurând astfel funcționarea eficace și coerentă a acestuia.
- 43 Astfel, în temeiul articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 468/2014, acesta are ca obiect, printre altele, să stabilească cadrul menționat la articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1024/2013, și anume un cadru de organizare a modalităților practice de punere în aplicare a acestui articol 6, care reglementează cooperarea dintre BCE și autoritățile naționale competente în cadrul MUS.
- 44 În special, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (i), Regulamentul nr. 468/2014 conține, în partea IV, normele referitoare la stabilirea, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013, a statutului unei entități supravegheate ca semnificativă sau mai puțin semnificativă și definește, în acest context, noțiunea de „circumstanțe specifice”, în sensul acestei din urmă dispoziții, care pot justifica clasificarea unei entități supravegheate ca mai puțin semnificativă, chiar dacă aceasta îndeplinește criteriile de clasificare ca semnificativă.
- 45 În această privință, articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014 prevede că constituie asemenea circumstanțe specifice circumstanțele specifice și de fapt care fac să fie nepotrivită, având în vedere obiectivele și principiile Regulamentului nr. 1024/2013 și în special nevoia de a asigura aplicarea consecventă a standardelor înalte de supraveghere, clasificarea ca semnificativă a entității supravegheate.
- 46 Din însuși modul de redactare a acestei dispoziții rezultă că circumstanțele relevante care justifică, în scopul exercitării unei supravegheri prudențiale directe, clasificarea ca mai puțin semnificativă a unei entități care, în principiu, pe baza criteriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, ar trebui să fie clasificată ca semnificativă, sunt numai cele referitoare la caracterul potrivit sau nepotrivit al clasificării entității respective ca semnificativă.
- 47 În consecință, supravegherea prudențială directă a unei entități semnificative de către autoritățile naționale nu este posibilă decât în prezența unor circumstanțe care arată că clasificarea drept semnificativă a entității respective este nepotrivită pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 1024/2013.
- 48 Astfel cum a arătat Tribunalul la punctele 44 și 46 din hotărârea atacată, modul de redactare a articolului 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014 nu conține nicio mențiune privind examinarea necesității unei supravegheri prudențiale directe a unei entități semnificative de către BCE

și nu rezultă dintr-o interpretare literală a acestei dispoziții că faptul că o supraveghere prudențială directă a acestei entități de către autoritățile naționale ar fi la fel de aptă să atingă obiectivele acestui regulament ca o supraveghere exercitată doar de BCE ar permite să se justifice clasificarea acestei entități ca fiind mai puțin semnificativă.

- 49 În consecință, astfel cum Tribunalul a statuat la punctele 54, 63 și 72 din hotărârea atacată, în ceea ce privește atribuțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1024/2013, Consiliul a conferit BCE o competență exclusivă, a cărei punere în aplicare descentralizată de către autoritățile naționale în cadrul MUS și sub controlul BCE este permisă de articolul 6 din acest regulament, în privința instituțiilor de credit mai puțin semnificative, în sensul acestui articol 6 alineatul (4) primul paragraf și în ceea ce privește unele dintre aceste atribuții, conferind totodată BCE competența exclusivă de a preciza conținutul noțiunii de „circumstanțe specifice” în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf, care a fost pusă în aplicare prin adoptarea articolelor 70 și 71 din Regulamentul nr. 468/2014.
- 50 În continuare, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, clasificarea ca mai puțin semnificativă a unei instituții de credit precum Landeskreditbank, ale cărei active au o valoare totală mai mare de 30 de miliarde de euro, este subordonată condiției ca circumstanțe specifice, în sensul acestei dispoziții, să justifice considerarea sa ca atare.
- 51 În această privință, în mod eronat Landeskreditbank susține că Tribunalul a interpretat articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și articolul 70 din Regulamentul nr. 468/2014 fără să țină seama de principiul proporționalității.
- 52 Astfel, trebuie constatat că Tribunalul, la punctele 66-85 din hotărârea atacată, a efectuat o interpretare a acestor dispoziții ținând seama de acest principiu.
- 53 În special, la punctul 68 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit în mod întemeiat că aprecierea proporționalității unei măsuri trebuie să se concilieze cu respectarea marjei de apreciere eventual recunoscute instituțiilor Uniunii cu ocazia adoptării sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2006, Germania/Parlamentul și Consiliul, C-380/03, EU:C:2006:772, punctul 145 și jurisprudența citată).
- 54 În acest context, trebuie arătat că dispozițiile Regulamentelor nr. 1024/2013 și nr. 468/2014 atribuie BCE o putere de decizie care ține seama de elemente de fapt și impun condiții proporționale cu acestea. Astfel, potrivit articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, o entitate care nu trebuie considerată mai puțin semnificativă pe baza criteriilor enunțate în această dispoziție poate fi totuși considerată ca atare dacă circumstanțe specifice, definite la articolul 70 din Regulamentul nr. 468/2014, justifică acest lucru.
- 55 Ipoteza vizată în cadrul dispozițiilor menționate este cea în care o supraveghere prudențială directă a unei entități semnificative de către autoritățile naționale ar permite o mai bună realizare a obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 1024/2013 decât o supraveghere prudențială directă a entității respective de către BCE sau, invers, cea în care această supraveghere nu ar permite atingerea obiectivelor menționate la fel de bine ca o supraveghere prudențială directă a entității vizate de autoritățile menționate.
- 56 În schimb, în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul nr. 1024/2013, atunci când este necesar pentru a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere, BCE poate, în orice moment și din inițiativă proprie, după consultarea autorităților naționale competente sau la solicitarea unei autorități naționale competente, să decidă să exercite în mod direct toate competențele relevante în legătură cu una sau mai multe instituții de credit menționate la articolul 6 alineatul (4).

- 57 Aceste dispoziții se referă la criteriile diferite, și anume, pe de o parte, cel al caracterului nepotrivit al clasificării ca semnificativă a unei entități supravegheate și, pe de altă parte, cel al necesității exercitării de către BCE a competențelor relevante.
- 58 Compararea acestor dispoziții, efectuată la punctul 62 din hotărârea atacată, confirmă aprecierea efectuată de Tribunal la punctul 77 din această hotărâre, potrivit căreia legiuitorul Uniunii, prin crearea MUS, la articolul 6 din Regulamentul nr. 1024/2013, a conciliat luarea în considerare a rolului statelor membre în punerea în aplicare a dreptului Uniunii cu îndeplinirea obiectivelor acestui regulament.
- 59 Rezultă că principiul proporționalității a fost luat în considerare de legiuitorul Uniunii și că BCE nu este obligată, astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 75 din hotărârea atacată, să examineze de la caz la caz dacă, în pofida aplicării criteriilor menționate la articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, o instituție semnificativă nu trebuie să intre în supravegherea directă a autorităților naționale, pentru motivul că acestea ar fi mai în măsură să permită atingerea obiectivelor regulamentului respectiv.
- 60 Prin urmare, fără a săvârși o eroare de drept, Tribunalul a statuat la punctul 80 din hotărârea atacată că „circumstanțe[le] specifice și de fapt [care] fac să fie nepotrivită clasificarea ca semnificativă a entității supravegheate”, prevăzute la articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014, se referă doar la circumstanțele de fapt specifice care presupun că o supraveghere prudențială directă de către autoritățile naționale este mai în măsură să atingă aceste obiective și aceste principii, în special necesitatea de a garanta aplicarea consecventă a standardelor înalte de supraveghere, decât o supraveghere prudențială directă de către BCE.
- 61 Temeinicia interpretării astfel reținute de Tribunal este întărită de faptul că, potrivit articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 468/2014, termenul „circumstanțe specifice” care figurează la articolul 70 alineatul (1) din acest regulament, precum și la articolul 6 alineatul (4) al doilea și al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, trebuie să se interpreteze în mod strict.
- 62 În sfârșit, argumentul potrivit căruia interpretarea reținută de Tribunal pentru noțiunea de „circumstanțe specifice”, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014, privează aceste dispoziții de efectul lor util, făcând imposibilă dovada existenței unor asemenea împrejurări, trebuie respins.
- 63 Astfel, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 74 din concluziile sale, nimic nu indică faptul că această interpretare, conformă cu termenii și cu obiectivele Regulamentelor nr. 1024/2013 și nr. 468/2014, ar pune Landeskreditbank în imposibilitatea de a invoca „circumstanțe specifice”, în sensul acestor dispoziții, și de a face dovada existenței lor.
- 64 În aceste condiții, interpretarea dată de Tribunal noțiunii de „circumstanțe specifice”, în sensul acestor dispoziții, nu este afectată de o eroare de drept.
- 65 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins.

*Cu privire la al doilea aspect al primului motiv*

*– Argumentele părților*

- 66 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv formulat, Landeskreditbank susține că, prin faptul că a refuzat, la punctele 101-112 din hotărârea atacată, să recunoască existența unei erori vădite de apreciere a faptelor săvârșită de BCE, Tribunalul a viciat această hotărâre cu o eroare de drept.

- 67 În special, Landeskreditbank consideră că Tribunalul ar fi trebuit, inclusiv pe baza propriei interpretări a dispozițiilor pertinente, să examineze argumentația sa specifică și de fapt, precum și să verifice dacă, în conformitate cu aceasta, o supraveghere prudențială directă din partea autorităților naționale competente ar fi permis o mai bună realizare a obiectivelor Regulamentului nr. 1024/2013 decât o supraveghere directă de către BCE.
- 68 Pe de altă parte, Landeskreditbank arată că, chiar atunci când a examinat argumentația sa potrivit căreia diversitatea cadrelor juridice și a autorităților de control care încadrează activitatea sa justificau o supraveghere prudențială de către autoritățile naționale, Tribunalul a săvârșit o eroare de apreciere.
- 69 BCE și Comisia contestă argumentația Landeskreditbank.

– *Aprecierea Curții*

- 70 Din moment ce, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 87, 88, 102, 104 și 108 din hotărârea atacată, argumentația Landeskreditbank în fața Tribunalului a constat în a susține că o supraveghere prudențială directă de către autoritățile germane era suficientă pentru a atinge obiectivele Regulamentului nr. 1024/2013, precum și pentru a asigura o aplicare consecventă a standardelor înalte de supraveghere și că o supraveghere prudențială directă de către BCE nu era necesară în această privință, în mod întemeiat Tribunalul, ținând seama de interpretarea noțiunii de „circumstanțe specifice”, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014, a cărei temeinicie a fost confirmată în cadrul examinării primului aspect al primului motiv al prezentului recurs, a considerat această argumentație ca fiind lipsită de pertință.
- 71 Pe de altă parte, pe lângă faptul că nu a intervenit decât în stadiul memoriului în replică în fața Tribunalului, simpla afirmație a Landeskreditbank potrivit căreia, având în vedere diversitatea cadrelor juridice și a autorităților de control care încadrează activitatea sa, o supraveghere prudențială de către autoritățile naționale ar permite o mai bună realizare a obiectivelor Regulamentului nr. 1024/2013 decât o supraveghere prudențială exercitată de BCE este vădit insuficientă în vederea stabilirii caracterului inadecvat al acesteia din urmă și nu poate obliga Tribunalul să verifice eventuala existență a unor circumstanțe specifice, în sensul dispozițiilor menționate.
- 72 În consecință, fără a săvârși o eroare de drept, Tribunalul a respins, la punctul 112 din hotărârea atacată, motivul invocat de Landeskreditbank, întemeiat pe existența unor erori vădite de apreciere a situației de fapt de către BCE.
- 73 Din acestea rezultă că al doilea aspect al primului motiv trebuie respins.

*Cu privire la al treilea aspect al primului motiv*

– *Argumentația părților*

- 74 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, Landeskreditbank susține că în mod eronat Tribunalul, la punctele 140-142 și 149 din hotărârea atacată, a statuat că nu se putea reproșa BCE că nu și-a utilizat puterea de apreciere și că și-a încălcat obligația de a investiga faptele, respingând argumentația sa ca fiind lipsită de pertință.
- 75 BCE și Comisia contestă argumentația Landeskreditbank.



– *Aprecierea Curții*

- 76 Astfel cum s-a arătat la punctul 70 din prezenta hotărâre, argumentația Ladenskreditbank în fața Tribunalului a constat în esență în a susține că obiectivele Regulamentului nr. 1024/2013 puteau fi atinse printr-o supraveghere prudencială directă de către autoritățile germane, fără ca o supraveghere prudencială directă de către BCE să fie necesară în această privință.
- 77 Or, în măsura în care această argumentație este lipsită de relevanță în cadrul interpretării noțiunii de „circumstanțe specifice”, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 din Regulamentul nr. 468/2014, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 80 din hotărârea atacată, precum și din cuprinsul punctelor 50 și 51 din prezenta hotărâre, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a respins, la punctele 142 și 150 din hotărârea atacată, al patrulea și al cincilea motiv formulate de Ladenskreditbank, întemeiate pe un abuz de putere săvârșit de BCE ca urmare a neexercitării ilicite a puterii sale de apreciere și pe încălcarea obligației BCE de a examina și de a ține seama de toate circumstanțele relevante ale cauzei, pentru motivul că nu se putea reproșa BCE că a respins o astfel de argumentație sau că nu a luat în considerare, în cadrul aplicării articolului 70 alineatul (1) menționat, circumstanțe lipsite de relevanță din perspectiva textului acestei dispoziții.
- 78 În consecință, al treilea aspect al primului motiv trebuie respins.
- 79 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar ca primul motiv să fie respins.

*Cu privire la al doilea motiv*

- 80 Prin intermediul celui de al doilea motiv formulat, Landescreditbank invocă o denaturare a deciziei în litigiu și o apreciere eronată a cerințelor de motivare referitoare la aceasta.
- 81 Acest motiv cuprinde două aspecte.

*Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv*

– *Argumentația părților*

- 82 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, Landescreditbank susține că Tribunalul, la punctele 31 și 34 din hotărârea atacată, a denaturat decizia în litigiu reproducând în mod eronat motivarea sa și înlocuind-o pe aceasta cu propria motivare.
- 83 În special, Landescreditbank arată că criteriul potrivit căruia calificarea sa ca entitate semnificativă nu putea fi înlăturată decât cu condiția să se dovedească că o supraveghere prudencială directă de către autoritățile germane competente permitea o mai bună realizare a obiectivelor Regulamentului nr. 1024/2013 decât o supraveghere de către BCE lipsește din decizia menționată.
- 84 BCE și Comisia contestă argumentația Ladenskreditbank.

– *Aprecierea Curții*

- 85 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de

justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea în special Hotărârea din 5 decembrie 2013, Solvay/Comisia, C-455/11 P, nepublicată, EU:C:2013:796, punctul 90, și Hotărârea din 10 martie 2016, HeidelbergCement/Comisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punctul 16).

- 86 În speță, este necesar să se arate că decizia în litigiu este un act referitor la supravegherea prudentială a unei instituții de credit adoptat de BCE, care dispune de o largă marjă de apreciere în această privință, având în vedere că, astfel cum enunță considerentul (55) al Regulamentului nr. 1024/2013, conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a proteja stabilitatea financiară în Uniune și de a face uz de prerogativele sale în domeniul supravegherii în modul cel mai eficace și echilibrat.
- 87 Tot potrivit unei jurisprudențe constante, cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 5 decembrie 2013, Solvay/Comisia, C-455/11 P, nepublicată, EU:C:2013:796, punctul 91, și Hotărârea din 10 martie 2016, HeidelbergCement/Comisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, punctul 16).
- 88 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE instituie un comitet administrativ de control pentru efectuarea controlului administrativ intern al deciziilor luate de BCE în exercitarea competențelor care îi sunt conferite de acest regulament.
- 89 BCE a instituit acest comitet prin decizia sa 2014/360, adoptată în temeiul articolului 24 din Regulamentul nr. 1024/2013.
- 90 Potrivit articolului 24 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1024/2013, atunci când este sesizată cu o cerere de reexaminare a unei decizii luate de BCE în temeiul acestui regulament, comitetul respectiv, după ce se pronunță asupra admisibilității acestei cereri, formulează un aviz și îl transmite Consiliului de supraveghere în vederea pregătirii unui nou proiect de decizie. Articolul 16 alineatul (2) din Decizia 2014/360 prevede că, în avizul său, comitetul administrativ de control propune ca decizia inițială să fie abrogată, înlocuită cu o decizie cu conținut identic sau înlocuită cu o decizie modificată și că, în acest din urmă caz, avizul conține propuneri privind modificările necesare. Articolul 24 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1024/2013 prevede că Consiliul de supraveghere ia în considerare acest aviz și transmite imediat Consiliului guvernatorilor un nou proiect de decizie, care abrogă decizia inițială, o înlocuiește cu o decizie cu un conținut identic sau o înlocuiește cu o decizie modificată. Noul proiect de decizie este considerat ca fiind adoptat, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor ridică obiecții în termen de zece zile lucrătoare.
- 91 Pe de altă parte, în conformitate cu articolul 24 alineatul (9) din Regulamentul nr. 1024/2013 și cu articolul 18 din Decizia 2014/360, avizul formulat de comitetul administrativ de control, noul proiect de decizie transmis de Consiliul de supraveghere și decizia adoptată de Consiliul guvernatorilor sunt motivate și notificate părților.
- 92 Rezultă, așadar, din dispozițiile articolului 24 din Regulamentul nr. 1024/2013 și din Decizia 2014/360 că acest aviz, acest nou proiect de decizie, precum și această decizie provin de la aceeași instituție, și anume BCE, și se înscriu în cadrul aceleiași proceduri de control administrativ intern al deciziilor adoptate de această instituție în exercitarea competențelor care îi sunt conferite de Regulamentul nr. 1024/2013 și că, în consecință, acestea sunt, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 98 din concluziile sale, indisolubil legate unele de celelalte.



- 93 Prin urmare, în mod întemeiat Tribunalul, la punctele 31, 34 și 128 din hotărârea atacată, a examinat decizia în litigiu în lumina avizului comitetului administrativ de control, care, în conformitate cu articolul 24 alineatul (9) din Regulamentul nr. 1024/2013 și cu articolul 18 din Decizia 2014/360, a fost notificat Landeskreditbank.
- 94 În speță, Tribunalul a constatat că avizul emis la 20 noiembrie 2014 de comitetul administrativ de control stabilea legalitatea deciziei adoptate de BCE la 1 septembrie 2014, care califica Ladenskreditbank drept „entitate semnificativă” în sensul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1024/2013 și că, prin decizia în litigiu, BCE a abrogat și a înlocuit această decizie, menținând totodată această calificare.
- 95 Prin urmare, fără a săvârși o eroare de drept, după ce, la punctul 125 din hotărârea atacată, a arătat că avizul comitetului administrativ de control făcea parte din contextul în care se înscria decizia atacată și putea, prin urmare, în aplicarea jurisprudenței amintite la punctul 87 din prezenta hotărâre, să fie luat în considerare în vederea aprecierii caracterului suficient de motivat al deciziei, Tribunalul a statuat, la punctul 127 din hotărârea atacată, că rezulta în mod necesar din articolul 24 alineatele (1) și (7) din Regulamentul nr. 1024/2013 că, în măsura în care decizia menționată se pronunțase într-un sens conform cu acest aviz, aceasta se înscria în prelungirea lui și că explicațiile care figurau în acesta puteau fi luate în considerare în vederea examinării caracterului suficient de motivat al deciziei în litigiu.
- 96 În acest context, tot fără a săvârși o eroare de drept, în vederea examinării caracterului motivat al deciziei în litigiu, Tribunalul a efectuat, la punctul 128 din hotărârea atacată, o interpretare coroborată a acestei decizii și a avizului comitetului administrativ de control din care a apreciat că reieșea că, pe de o parte, BCE a considerat că nu puteau exista circumstanțe specifice decât cu singura condiție ca obiectivele Regulamentului nr. 1024/2013 să fie asigurate mai bine printr-o supraveghere prudentială directă de către autoritățile naționale și că, pe de altă parte, Landeskreditbank nu a dovedit că această condiție era îndeplinită în privința sa.
- 97 În aceste condiții, Tribunalul nu a denaturat decizia în litigiu.
- 98 Rezultă că primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.

*Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv*

*– Argumentația părților*

- 99 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, Landeskreditbank consideră că, întrucât Tribunalul a denaturat conținutul deciziei în litigiu, acesta a săvârșit de asemenea o eroare de apreciere prin faptul că nu a recunoscut că aceasta nu îndeplinea cerințele de motivare impuse de dreptul Uniunii.
- 100 Ladenskreditbank apreciază în special că decizia în litigiu este ilogică și contradictorie, că nu indică motivele pe care se întemeiază și că nu conține o examinare a argumentației sale, astfel încât, contrar celor afirmate de Tribunal, acesta nu a fost în măsură să controleze legalitatea temeiniciei motivării acestei decizii.
- 101 BCE și Comisia contestă argumentația Ladenskreditbank.

– *Aprecierea Curții*

- 102 Întrucât cel de al doilea aspect al celui de al doilea motiv este întemeiat pe ipoteza, respinsă de Curte în cadrul examinării primului aspect al acestui motiv, că Tribunalul a denaturat conținutul deciziei în litigiu, ea trebuie să fie respinsă ca inoperantă.
- 103 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, al doilea motiv trebuie respins.

***Cu privire la al treilea motiv***

*Argumentația părților*

- 104 Prin intermediul celui de al treilea motiv formulat, Landeskreditbank susține că hotărârea atacată este afectată de o eroare de procedură în măsura în care conține aspecte ce nu făceau obiectul procedurii.
- 105 Potrivit Ladenskreditbank, prin faptul că a respins argumentația sa pentru motivul că nu a susținut că o supraveghere prudențială națională ar permite să se îndeplinească mai bine obiectivele Regulamentului nr. 1024/2013 decât o supraveghere directă de către BCE, în condițiile în care acest criteriu nu a fost menționat în cursul procedurilor în fața BCE și a Tribunalului, acesta din urmă a încălcat dreptul de a fi ascultat și principiul contradictorialității.
- 106 Același lucru ar fi valabil în ceea ce privește menționarea, la punctul 111 din hotărârea atacată, a inexistenței unui acord sau a unei colaborări între autoritățile landului Baden-Württemberg și autoritățile federale germane care să permită o cooperare mai ușoară a acestora decât cea cu BCE.
- 107 BCE și Comisia contestă argumentația Ladenskreditbank.

*Aprecierea Curții*

- 108 În primul rând, nu poate fi admis argumentul Ladenskreditbank potrivit căruia criteriul care permite să se stabilească existența unor circumstanțe specifice, în sensul articolului 6 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013 și al articolului 70 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014, și anume că realizarea obiectivelor Regulamentului nr. 1024/2013 ar fi asigurată mai bine printr-o supraveghere prudențială directă de către autoritățile naționale decât printr-o supraveghere prudențială directă de către BCE, nu a fost evocat în cursul procedurii.
- 109 Într-adevăr, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 116 din concluziile sale, rezultă cu claritate din cererea introductivă și din memoriul în apărare că acest criteriu a fost pus în discuția părților în fața Tribunalului, astfel încât dreptul Ladenskreditbank de a fi ascultată și principiul contradictorialității au fost respectate.
- 110 Pe de altă parte, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 129 din hotărârea atacată, analiza primului motiv invocat de Landeskreditbank în susținerea acțiunii sale în anulare atestă că aceasta a fost în măsură să înțeleagă raționamentul BCE și să îl conteste în cadrul acestui motiv și că Tribunalul a fost în măsură să exercite un control al legalității în ceea ce privește temeinicia motivării deciziei în litigiu.
- 111 De asemenea, pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința în fața acestuia.
- 112 În al doilea rând, în ceea ce privește menționarea, la punctul 111 din hotărârea atacată, a inexistenței unui acord sau a unei colaborări între autoritățile landului Baden-Württemberg și autoritățile federale germane care să permită o cooperare mai ușoară a acestora decât cu BCE, este suficient să se arate că,

prin această menționare, Tribunalul s-a mulțumit, răspunzând la argumentul formulat de Landeskreditbank în stadiul replicii, potrivit căruia, ținând seama de diversitatea cadrelor juridice și a autorităților de control care încadrează activitatea sa, o supraveghere prudențială de către autoritățile germane ar fi mai în măsură să garanteze o aplicare consecventă a standardelor înalte de supraveghere decât o supraveghere prudențială exercitată de BCE, să constate că, în lipsa furnizării unor elemente concrete care să dovedească că, în acest scop, o colaborare între autoritățile naționale era mai ușoară decât cea cu BCE, acest argument trebuia respins ca nefiind susținut.

113 În consecință, dreptul Landeskreditbank de a fi ascultată și principiul contradictorialității nu au fost încălcate de Tribunal.

114 În aceste condiții, al treilea motiv trebuie să fie respins.

115 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că recursul trebuie respins în totalitate.

### **Cu privire la cheltuielile de judecată**

116 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

117 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul respectiv, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

118 Întrucât BCE a solicitat obligarea Landeskreditbank la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune ca Landeskreditbank să fie obligată să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de BCE și de Comisie.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

**1) Respinge recursul.**

**2) Obligă Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături